

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010615
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719010615.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného E. V. na verejnom zasadnutí dňa 27. mája 2020, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák., o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.12.2019, sp.zn. 4T/64/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolania obžalovaného E. V. a okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24.05.2019 v čase okolo 08,50 hod. v meste L. okr. A. na ulici C. č. XXX/X vošiel do otvorenej prevádzky lekárne s názvom N. L., ktorej prevádzkovateľom je spoločnosť Lekáreň SRDCE, s.r.o., podišiel k pultu na výdaj liekov, kde farmaceutke Y. R. Y. povedal dvakrát „Dajte mi tralgit a nič sa vám nestane“, počas toho držal v pravej ruke nôž čiernej farby o dĺžke cca 30 cm a šírke čepele cca 8 cm, ktorým jej hrozil a mieril s ním smerom k nej, po tom ako mu poškodená odmietla požadovaný liek dať a vyzvala ho, aby opustil priestory predajne, sa pokúsil preliezť pult za ktorým stála, následne na to sa poškodenej podarilo bočným vchodom vyjsť pred budovu lekárne, kde hľadala pomoc, pričom vzápätí vyšiel z lekárne, prešiel popri nej a z miesta odišiel smerom do kúpeľov L., čím svojím konaním spoločnosti Lekáreň SRDCE, s.r.o., so sídlom Rybárska č. 293/9, 962 61 Sliach, IČO: 46 797 581 nespôsobil žiadnu škodu a poškodenej Y. R. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., ul. J. V. č. X nespôsobil ani žiadne zranenia.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci, a to 1 ks nôž s čiernou rúčkou v čiernom púzdre. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 2 roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 74 ods. 2 Tr. zák. ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uloženom obžalovanému E. V. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/124/2019 zo dňa 13.10.2019, právoplatným dňa 13.10.2019, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený a určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatných častiach zostal trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/124/2019 zo dňa 13.10.2019, právoplatný dňa 13.10.2019, nedotknutý.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.02.2020, a to proti výroku o treste. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest, ktorý považoval za neprimerane prísny.

Zdôraznil, že už na začiatku trestného konania sa doznal k spáchaniu skutku, tento úprimne oľutoval a snažil sa vysvetliť všetky okolnosti svojho konania. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., ktoré okresný súd prijal. Do doby, keď bol vzatý do väzby, nemal žiadny záznam v registri trestov, a až po prepustení na slobodu spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák., pričom aj v tomto prípade boli viaceré skutkové okolnosti v jeho prospech.

Stotožnil sa s tým, že mu bola priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr.zák., ako aj priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr.zák., avšak mala mu byť priznaná aj ďalšia poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr.zák., keďže napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti príslušným orgánom, teda ich pomer mal byť 2 : 1.

Poukázal aj na to, že má vážne, život ohrozujúce, zdravotné problémy, o čom svedčia predložené lekárske správy. Napriek tomu pracuje v T., a je členom H. Q. A..

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol tak, že mu uloží podmienenečný trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj okresný prokurátor písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.12.2019, ktoré odôvodnil ďalší písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 11.02.2020, a to proti výroku o treste a výroku o ochrannom opatrení, pri obidvoch v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj na odôvodnenie uloženia trestu a ochranného opatrenia obžalovanému prvostupňovým súdom, s ktorými sa však nestotožnil, a to ohľadne výmery trestu odňatia slobody, ako aj formy ochranného protitoxikomanického liečenia. Argumentoval tým, že okresný súd síce poukázal na príslušné ustanovenia Trestného zákona, avšak na tieto v dostatočnom rozsahu neprihliadol.

Berúc do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, mal obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody bez toho, aby použil ust. § 39 ods. 1 písm. d) Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu, pretože na jeho aplikáciu neexistovali zákonné dôvody. Primeraným trestom by bolo uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov. Nemožno totiž opomenúť, že obžalovaný spáchal trestný čin s použitím zbrane - noža, naviac sa po prepustení z väzby dopustil vyššie uvedenej trestnej činnosti, hoci si bol vedomý, že je stále trestne stíhaný pre závažný trestný čin.

Nesúhlasil ani s uložením ochranného opatrenia ambulantnou formou, pretože pri takomto spôsobe výkonu neexistovala dostatočná záruka na to, aby sa v budúcnosti obžalovaný pravidelne podroboval takejto ochrannej liečbe, nakoľko tak nerobil ani v minulosti, a takýto stav vyústil do spáchania predmetného skutku. Naviac, samotná znalkyňa v písomne vyhotovenom znaleckom posudku z odvetvia psychiatrie najprv navrhla, aby bolo ochranné liečenie realizované ústavnou formou.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste a o ochrannom opatrení a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému uloží primeraný súhrnný trest odňatia slobody zodpovedajúci zákonnej sadzbe na jej dolnej hranici, bez použitia ustanovenia o jej mimoriadnom znížení podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr.zák., ako aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, jeho obhajca zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení odvolania. Zdôraznil doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, jeho kritický postoj k trestnej činnosti a poukázal aj na vyjadrenie samotnej poškodenej.

V konečnom dôsledku navrhol obžalovanému zmierniť uložený trest odňatia slobody tak, aby bol jeho výkon podmienenčne odložený. Odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Naproti tomu zástupca krajskej prokuratúry poukázal na dôvody uvedené v písomnom vyhotovení odvolania, trest uložený obžalovanému považoval za neprimerane mierny, preto ho navrhol sprísniť bez aplikácie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Odvolanie obžalovaného žiadal zamietnuť ako nedôvodné.

Poškodená Y. R. Y. v písomnom vyjadrení navrhla zmiernenie trestu obžalovanému, keďže jej nebola spôsobená žiadna materiálna škoda a s psychickou ujmu sa už dávno vyrovnala. Dva roky nepodmienečného trestu odňatia slobody by obžalovaného, ktorý je mladým človekom, skôr zlomili, ako napravili. Spoločnosti by bol prospešnejší, ak by sa živil prácou vlastných rúk, ako to aj pred tým robil, a preto navrhla, aby mu bola ešte daná šanca.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania podali obžalovaný a okresný prokurátor ako oprávnené osoby v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné, následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolatelia podali odvolania, ako aj výroku o ochrannom opatrení, proti ktorému podal odvolanie len okresný prokurátor a dospel k záveru, že ani jedno z odvolaní procesných strán nebolo podané dôvodne.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák., v dôsledku toho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere uloženého trestu, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu, a ktorý mu bol uložený ako trest súhrnný, keďže mu ho ukladal aj za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako mu bol súdom prvého stupňa doručený trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen zo dňa 13.10.2019, sp.zn. OT/124/2019, právoplatný tým istým dňom. V súlade so zákonom bolo aj uloženie trestu prepadnutia veci - noža, ktorý obžalovaný použil na spáchanie trestného činu, ako aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 2 roky, keďže obžalovaného trestal aj za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák. z vyššie uvedeného trestného rozkazu.

Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr.zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, preto krajský súd poukazuje v podrobnostiach na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. č. 4 až 6, s ktorým sa ohľadne hodnotenia osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti nápravy stotožnil, to platí aj pre ustálenú formu zavinenia a pohnútku. Nestotožnil sa však so zisteným pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1 : 1, keďže obžalovanému mali byť priznané aj ďalšie dve poľahčujúce okolnosti podľa ust. § 36 písm. j), n) Tr.zák., t.j., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a taktiež, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, napr. popisom okolností, ktoré ho viedli k spáchaniu predmetného skutku, ako aj jeho následného priebehu, teda pri správnom posúdení prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi v pomere 3 : 1, pričom bolo potrebné prihliadnuť aj na mieru ich závažnosti podľa ust. § 38 ods. 2 Tr.zák. Následne by došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu podľa ust. § 38 ods. 3, 8 Tr.zák. a potom k jej zvýšeniu podľa ust. § 41 ods. 2 Tr.zák., ktorá by po takýchto úpravách predstavovala rozpätie 7 rokov až 13 rokov, 9 mesiacov a 10 dní.

Veľmi dôležitým bolo aj zohľadnenie skutočnosti, že obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. a jeho vyhlásenie následne okresný súd uznesením prijal. Zo zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa zmieneného zákonného ustanovenia Trestného poriadku a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr.zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr.zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá by v danom prípade predstavovala 4 roky a 8 mesiacov.

Uloženie trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici trestnej sadzby, po aplikácii zmienených zákonných ustanovení, by však bolo v danom prípade i tak neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval aj trest kratšieho trvania, čo správne konštatoval okresný súd, a preto bolo potrebné aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr.zák. Takýto postup odôvodňovali čiastočne okolnosti prípadu, hoci obžalovaný mal pri spáchaní trestného činu nôž ako zbraň, týmto však poškodenú priamo nenapadol, teda nepoužil voči nej násilie, ale len hrozbu bezprostredného násillia, čo je miernejšia, verbálna forma útoku. Poškodenej pritom nespôsobil žiadne fyzické zranenia, ani sa nezmocnil ním žiadanej veci, ktorá nemala vysokú cenu a v útoku už pred lekárňou nepokračoval. Veľmi dôležitým však bol zdravotný stav obžalovaného, u ktorého boli diagnostikované v Y. H. N. K., ktoré mu spôsobovali výrazné bolesti Q. a viedli ho k užívaniu opioidov, pričom snaha o odstránenie nimi spôsobenej bolesti vyústila až do spáchania predmetného skutku, teda aj pohnútku konania obžalovaného možno hodnotiť v určitej miere v jeho prospech. Okrem toho obžalovaný nemal za sebou žiadnu kriminálnu minulosť. Práve existencia a kombinácia uvedených skutočností odôvodňovala až tak výraznú mieru mimoriadneho zníženia výmery trestu odňatia slobody, t.j. na maximálne prípustnú dolnú hranicu vo výmere 2 rokov.

Krajský súd poznamenáva, že uvedené pochybenia okresného súdu pri ukladaní trestu boli formálneho charakteru a v konečnom dôsledku nemali podstatnejší vplyv na jeho zákonnosť a primeranosť, zohľadňujúc jednotlivé druhy trestov a ich výmery. Uložený trest ako celok možno považovať aj za trest spravodlivý, preto zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste nebolo nevyhnutné.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože tento nebol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody. Aj keď výmera uloženého trestu odňatia slobody odôvodňovala prípadnú aplikáciu ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák., keďže obžalovaný viedol pred spáchaním trestných činov riadny život, a zároveň pracoval, avšak práve vysoká závažnosť spáchanej trestnej činnosti pri zločine lúpeže, vrátane jeho spôsobu (so zbraňou), takýto postup neumožňovala, pretože povolenie podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, čo aj na dlhšiu skúšobnú dobu, by bolo neprimerane mierne.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako aj trestov prepadnutia veci a zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, za súčasného uloženia ochranného opatrenia - ochranného protitoxikomanického ambulantného liečenia, zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov, ale aj zásadám ukladania ochranných opatrení uvedených v ust. § 35 Tr.zák.

K odvolacím námietkam okresného prokurátora ohľadne formy uloženého ochranného protitoxikomanického liečenia krajský súd poznamenáva, že okresný súd sa s nimi čiastočne vyrovnal v odôvodnení rozsudku na strane č. 6, s ktorým sa stotožnil. Zdôrazňuje, že znalkyňa vo vypracovanom znaleckom posudku z odvetvia psychiatrie navrhla jeho výkon v prísnejšej, ústavnej forme, avšak v rámci hlavného pojednávania pripustila, že bude postačovať aj miernejšia ambulantná forma, ktorá napokon bola prvostupňovým súdom akceptovaná. Uloženie prísnejšej ústavnej formy aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo nevyhnutné, najmä ak obžalovaný bude ešte musieť vykonať podstatnú časť nepodmienečného trestu odňatia slobody. Napokon, ak by takáto forma uloženého ochranného liečenia nebola postačujúca, bude ju možné, v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok, zmeniť na ústavnú formu.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolania obžalovaného a okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.